

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 76.

Ottende Session.

47de Møde.

Lørdagen den 21de Februar.

(Forts.)

Indenrigsministeren (forts.): Commis-
sionens Majoritet foreslog vel ikke en Forkæn-
gelse af Tiden, men en Forandring af samme,
nemlig, at den skulde være fra 1ste Juni til
1ste August; Mindretallet derimod, Koustrup
og Madsen, foreslog Tiden fra 1ste Juni til
1ste September. Der har i Indenrigsminis-
teriet, efterat jeg tiltraadte det, været Spørgs-
maal om, hvorvidt Sagen kunde fremmes til
Forelæggelse for Rigsdagen allerede iaar; men
der var et Hovedpunkt, som jeg ansaae det for
betænkeligt at tage Bestemmelse om, førend der
havde været Leilighed til nærmere Forhandling
derom, nemlig Organiseringen af et særegent
bestemt Tilsyn, en særlig Control. Derimod
er jeg ganske vist ved Forhandlingen af Sagen
kommen til det Resultat, at det dog vel turde
være rigtigst at indrømme de 3 Maanedes;
dette var et ganske foreløbigt Resultat; men
det medførte ganske naturligt, at jeg ikke mod-
satte mig det Forslag i Folkethinget, som Thinget
paa sin Autoritet vilde vedtage, angaaende
de 3 Maanedes, og paa samme Maade siger
jeg, at dersom Landstinget med sin Sagkund-
skab og efterat have hørt de Medlemmer, der
kende disse Forhold, maatte bestemme sig til
at fastholde de 3 Maanedes, vil jeg ikke kunne
være derimod; men jeg ønsker netop at have
Thingenes Autoritet at støtte mig til. Der-
som Sagen bliver udsat til næste Aar, maa
Regjeringen jo naturligviis, naar den skal

gjøre et Forslag, see saavidt muligt at komme
til en bestemt Anskuelse af Sagen.

Tang: Jeg har allerede ved den forrige
Behandling udtalt, at dette Fiskerestab, Puls-
vaad, just ikke var det, der meest tiltalte mig.
Fiskenes blive derved forstyrrede paa en ganske
etendommelig Maade; men, at det skulde være
fordærveligt og ødelæggende, antager jeg dog
ikke; thi det er over 100 Aar siden, at de nu
gældende Bestemmelser bleve tagne om Puls-
vaadfiskeriet, og der er jo dog Aal til endnu
i Rimsfjorden, og det i saa betydelig Mængde,
at dette Fiskeri kan indbringe 45,000 Rd. om
Aaret. Jeg troer dernæst ogsaa, at en Lov-
bestemmelse, som er overtraadt i en saa lang
Række af Aar — jeg veed, at den er over-
traadt i en Menneskealder idetmindste, og for-
modentlig har den ogsaa været overtraadt i
langt længere Tid — den kan man ikke paa
engang strengt ville fore igjennem, saa at man
siger, at det skal blive ved Lovens Bestemmel-
ser; derved vilde de Mennesker, som hidtil have
anseet det for en idetmindste taalt Maade at
bruge Fiskeriet paa, forarsages et altfor ubil-
ligt Tab. Jeg vilde grumme gjerne have, at
der skulde udkomme en Lovbestemmelse, som
kunde lade sig overholde, og det troer jeg, at
den kan, naar Sagen ordnes paa den Maade,
som er paatænkt baade af Regjeringen i det
Lovudkast, som den agtede at forelægge, og i
det Forslag, som er gjort i Folkethinget, at
Pulsvaadfiskeriet skal tillades fra 1ste Juni
til 1ste Septbr.

Dahl: Den væsentligste Mangel ved
Lovforslaget saavel som ogsaa ved den tidligere